

PRĘGIERZ (6) *sb m*

G sg pręgi(e)rza (6).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Słup, przy którym wystawiano przestępców na widok publiczny lub wymierzano im kary cielesne; palus (collum stringens a. numellarius) Cn (6) :

*Zwroty: »u pręgierza bić, chwostać, uchostan« [szyk zmienny] (2:1:1): yako conscius furti et coadiutor malifacitoris Rozgami v prągierza yeſth vchoſtan a zmyaſta na wyczne czafli wigayon *LibMal* 1552/171; Wízytki opánováá tháka wielka chćiwość/ Ze ſnadź y Bogá terazby znowu łądzili/ Pewnieby go s pyeniędzy v pręgyerzá bili. *RejWiz* 102; *SkarŻyw* 58; *CiekPotr* 33.*

*»do pręgierza przywiązać« (1): Przedlię gi kazał [*Dionizjusz swojego syna*] do pręgyerzá przywiązać/ y ták okrutnie bić/ áż ledwie żyw zoſtał. *RejZwierc* 34.*

*Wyrażenie przyimkowe: »u pręgierza« (5): Item zeznal yſch po ſkaranyu vrzendowym kthore thu wpoſnanyu prze kradzieſtwa ſwe v pregyerza yawnye podyáll, ſvknya vkradl *LibMal* 1550/151. *Cf* »u pręgierza bić«.*

Cf [PRAĞ], PRAĞA

ALKa